

Terra de fàng

MAIG 60
REVISTA DE MARRATXÍ

AINA BAUZÀ
REGATISTA PROFESSIONAL

Aina Bauzà
Regatista profesional

ASSOCIACIONS
CLUB VOLEIBOL PÒRTOL
MESTRESSES DE CASA
DE SA CABANETA

Asociaciones
Club voleibol Pòrtol
Mestresses de casa de
Sa Cabaneta

GEN J
FIRA ÈXIT

Gen J
Fira Èxit

PAM A PAM
ES FIGUERAL

Pam a Pam
Es Figueral

Ràdio Marratxí

92.9 FM

TOTES
LES PERSONES

Ajuntament
de Marratxí

Ceràmica
de Marratxí

#herència
#tradició
#innovació

ceramicademarratxi.com

ceramicadeMarratxi

Ajuntament
de Marratxí

4

Ressò

Joventut / Comerç / Vies i Obres / Policia
Juventud / Comerç / Vías y Obras / Policía

16

Cultura

» Motor Retro

22

Mirades

» Aina Bauzá
Regatista professional
Regatista profesional

Redacció

Redacción
Alejandra Cañellas
Ana Serra

Maquetació i disseny gràfic
Maquetación y diseño gráfico
Paula Tomàs

Fotografia
Fotografía
Joan Arbós

Edició i producció
Edición y producción
Deacorde
C/ Gran Via Asima, 2, 10
07009 Palma, Illes Balears
Spain
T +34 971781042
T +34 668861972
info@deacorde.com

Impressió
Impresión
GraficArt Imprenta

Coordinació
Coordinación
Ajuntament de Marratxí
C/ Olesa 66, Sa Cabaneta

28

Gen J

» Fira Èxit

30

Pam a Pam
» Es Figueral

32

Coneix les associacions

» Club Voleibol Pòrtol
» Mestresses de Casa de Sa Cabaneta

FRIKIFEST 2024

>

Es Figueral, 2024

Marratxí esdevé el paradís dels aficionats al Manga, Anime i els jocs de rol a un Friki Fest inolvidable

El passat diumenge 19 de maig, l'esdeveniment Friki Fest a Marratxí, celebrat a Es Figueral, va ser un èxit rotund, atraient aficionats de totes les edats i de diverses branques de l'univers friki. Des de les deu del matí fins a les tres de la tarda, els assistents van gaudir d'una varietat d'activitats i tallers que van celebrar la cultura geek en totes les seves formes.

L'esdeveniment va comptar amb tallers de còmic manga, on joves artistes van poder aprendre i practicar tècniques de dibuix, i tallers de robòtica organitzats per Robotix, on els participants van dissenyar i construir els seus propis robots. Els entusiastes dels jocs de taula també van tenir el seu espai amb múltiples torns de jocs tradicionals i moderns, alguns basats en les rondalles mallorquines, gràcies a la col·laboració de ZEN SPORT i Ludicon.

Marratxí se convierte en el paraíso de los aficionados al cómic, anime y juegos de rol en un Friki Fest inolvidable

El pasado domingo 19 de mayo, el evento Friki Fest en Marratxí, celebrado en Es Figueral, fue un éxito rotundo, atrayendo a aficionados de todas las edades y de diversas ramas del universo friki. Desde las diez de la mañana hasta las tres de la tarde, los asistentes gozaron de una variedad de actividades y talleres que celebraron la cultura *geek* en todas sus formas.

El evento contó con talleres de cómic manga, donde jóvenes artistas pudieron aprender y practicar técnicas de dibujo, y talleres de robótica organizados por Robotix, donde los participantes diseñaron y construyeron sus propios robots. Los entusiastas de los juegos de mesa también tuvieron su espacio con múltiples turnos de juegos tradicionales y modernos, algunos basados en las rondalles mallorquinas, gracias a la colaboración de ZEN SPORT y Ludicon.

Un dels moments més destacats va ser la desfilada de cosplay, en la qual els participants, de totes les edats, van mostrar les seves elaborades disfresses inspirades en personatges d'anime, videojocs i còmics. Organitzat en col·laboració amb Shinigamis de Mallorca, la desfilada no només va permetre exhibir vestits impressionants, sinó que també va fomentar un bon ambient entre els assistents.

A més, el mercadet friki va oferir una àmplia gamma de productes relacionats amb la cultura otaku, des de còmics i figures d'acció fins a art artesanal i *gadgets*. Entre els venedors es trobaven botigues com Gotham Comics, Woomics i Visca el Pixel, entre d'altres, que van oferir als assistents l'oportunitat d'adquirir objectes únics i coleccióables.

Uno de los momentos más destacados fue el desfile de cosplay, en el que los participantes, de todas las edades, mostraron sus elaborados disfraces inspirados en personajes de anime, videojuegos y cómics. Organizado en colaboración con Shinigamis de Mallorca, el desfile no sólo permitió exhibir trajes impresionantes, sino que también fomentó un buen ambiente entre los asistentes.

Además, el mercadillo friki ofreció una amplia gama de productos relacionados con la cultura otaku, desde cómics y figuras de acción hasta arte artesanal y *gadgets*. Entre los vendedores se encontraban tiendas como Gotham Comics, Woomics y Visca el Pixel, entre otros, que ofrecieron a los asistentes la oportunidad de adquirir objetos únicos y colecciónables.

Bosco, que du tres anys seguits venint al Friki Fest, pintava mentre Samuel, de *Deadpool*, parlava de la seva part favorita, els Funkos. Lia esperava el taller de Robòtica.

Bosco, que lleva tres años seguidos viniendo al Friki Fest, pintaba mientras, Samuel, de *Deadpool*, hablaba de su parte favorita, los Funkos. Lía esperaba al taller de Robótica.

Caji, Noah, Alberto i Irene varen participar a la desfilada cosplay amb els seus vestits de Lyney, de *Genshin Impact*, Taliyah de *League of Legends* i Coronel Roy Mustang de *Fullmetal Alchemist*. Les dues primeres varen guanyar un premi.

Caji, Noah, Alberto e Irene y participaron en el desfile cosplay con sus trajes de Lyney, de *Genshin Impact*, Taliyah de *League of Legends* i Coronel Roy Mustang, de *Fullmetal Alchemist*. Las dos primeras ganaron un premio.

Alejandro, de Luffy, Silvia i Luigi, amb gorra de Mario, varen guanyar una torre per tirar daus als jocs de taula.

Alejandro, de Luffy, Silvia y Luigi, con gorra de Mario, ganaron una torre para tirar dados en los juegos de mesa.

L'esdeveniment no només es va centrar en l'entreteniment per joves i adults, sinó que també va incloure espais per a l'art, com el taller per pintar tote bags amb personatges de "One Piece", i activitats de pintura per als més petits. A més, hi va haver un concurs de cant on els participants van interpretar cançons de sèries de televisió, pel·lícules, anime i k-pop, afegint una nota musical a l'ambient festiu.

En resum, el Friki Fest de Marratxí va ser un dia ple d'activitats diverses i entretingudes, unint la comunitat en una celebració de l'orgull friki, i deixant a tothom amb ganas de més per a la propera edició.

El evento no sólo se centró en el entretenimiento para jóvenes y adultos, sino que también incluyó espacios para el arte, como el taller para pintar tote bags con personajes de "One Piece", y actividades de pintura para los más pequeños. Además, hubo un concurso de canto en el que los participantes interpretaron canciones de series de televisión, películas, anime y k-pop, añadiendo una nota musical al ambiente festivo.

En resumen, el Friki Fest de Marratxí fue un día lleno de actividades diversas y entretenidas, uniendo a la comunidad en una celebración del orgullo friki, y dejando a todo el mundo con ganas de más para la próxima edición.

La primavera convida a mercat

El passat 18 de maig, la plaça de Bartomeu Riera va ser l'escenari del Mercat de Primavera, una forma de dinamitzar el comerç marratxiner, amb paradetes de producte local, petits comerços del municipi i activitats infantils. Des de les 10 del matí fins a les 14 hores, els visitants varen gaudir d'una iniciativa que continua els mercadets de les estacions, aquesta vegada amb temàtica primaveral.

La plaça va servir de punt de trobada del públic habitual de les paradetes setmanals que es munten en aquesta ubicació de Sa Cabana amb tots els que s'hi acostaren per participar en les activitats que s'organitzaren. La ludoteca va fer passar una bona estona als amants dels jocs, que feren una pausa per escoltar l'actuació de Conte Contat, que va deixar més d'un amb la boca oberta. A més, tampoc es volgueren perdre la dolçor del sucre del carretó, que més d'una vegada va tenir una llarga coa.

La temperatura agradable, a més de la localització de les paradetes en un lloc amb molt de moviment els caps de setmana, va fer que els visitants tinguessin un matí que serví, com va explicar na Maria, una clienta habitual, «com molts altres dissabtes al matí, per fer poble, que és el millor de viure en llocs com aquest».

➤

Plaça Bartomeu Riera,
Sa Cabana, 2024

La primavera invita a mercado

El pasado 18 de mayo, la plaza de Bartomeu Riera fue el escenario del Mercado de Primavera, una forma de dinamizar el comercio marratxiner, con tenderetes de producto local, pequeños comercios del municipio y actividades infantiles. Desde las 10 de la mañana hasta las 14 horas, los visitantes gozaron de una iniciativa que continúa los mercadillos de las estaciones, esta vez con temática primaveral.

La plaza sirvió de punto de encuentro del público habitual de los puestos semanales que se montan en esta ubicación de Sa Cabana con todos los que se acercaron para participar en las actividades que se organizaron. La ludoteca hizo pasar un buen rato a los amantes de los juegos, que hicieron una pausa para escuchar la actuación de Conte Contat, que dejó a más de uno con la boca abierta. Además, tampoco se quisieron perder la dulzura del carrito de azúcar, que más de una vez tuvo una larga cola.

La temperatura agradable, además de la localización de los tenderetes en un lugar con mucho movimiento los fines de semana, hizo que los visitantes tuvieran una mañana que sirvió, como explicó María, una clienta habitual, «como muchos otros sábados por la mañana, para fer poble, que es lo mejor de vivir en sitios como éste».

Parcs infantils en les millors condicions per a tothom

Els infants del municipi inaugurarán enguany tres parcs i estrenaran el nou terra de set instal·lacions

Enguany, els infants des Caülls, ses Cases Noves i Son Ramonell estaran una mica més contents del que és habitual perquè devora ca seva trobaran nous parcs infantils on jugar. Set parcs més, dos de sa Cabana, un des Pla de na Tesa, un des Pont d'Inca, dos de Son Ametler i un de sa Cabaneta, també tindran un terra nou. Les tres primeres novetats provenen d'un ajut del Consell Insular, i la resta, del Pla de Renovació de Parcs Infantils de l'Ajuntament de Marratxí.

Els tres nous parcs, que donaran sortida a les demandes del municipi, formen part d'una subvenció en espècie del Consell Insular amb un valor econòmic de 149.259,56 euros. En el cas dels nous terres, es tracta d'una continuació de la inversió començada el novembre de l'any passat per millorar les instal·lacions infantils, i que suma un total de 31.632,72 euros.

En alguns casos, la utilització continuada i intensa dels parcs infantils per part dels nens i nines havia deixat el terra en unes condicions no gaire òptimes per jugar. Per palliar-ho i garantir la seguretat i el benestar dels infants, l'any passat l'Ajuntament va començar a revisar-los i renovar-los. En paraules del regidor de Parcs i Jardins, Juan Antonio Estarellas, «a part de la inversió que hem fet en aquests set parcs, ja fa molts de mesos que estam duent a terme una actuació de manteniment dels altres parcs infantils molt intensa, perquè els infants de Marratxí puguin gaudir-ne durant molts d'anys».

En concret, les novetats es troben als llocs següents:

C/ de l'Hort, a Es Caülls

C/ de Gabriel Maura, a la zona comercial de ses Cases Noves

C/ de Joan Capó, darrere el PAC de Muntanya, a Son Ramonell

Els parcs amb un nou terra són als llocs següents:

C/ de Gómez Ulla, a Sa Cabana

Pl. de Bartomeu Riera, a Sa Cabana

C/ de Sitjar, a Es Pla na Tesa

Can Malvasia, a Es Pont d'Inca

C/ de la Figuera, a Son Ametler

El Parc de Son Ametler

C/ de Vistalegre, a Sa Cabaneta

A l'esquerra, el nou parc d'Es Caülls
i a la dreta, el de Son Ramonell

A la izquierda, el nuevo parque de Es Caülls
y a la derecha, el de Son Ramonell

Parques infantiles en las mejores condiciones para todos

Los niños del municipio inaugurarán este año tres parques y estrenarán el nuevo suelo de siete instalaciones

Este año, los niños de Caülls, ses Cases Noves y Son Ramonell estarán un poco más felices de lo habitual porque cerca de sus casas encontrarán nuevos parques infantiles donde jugar. Siete parques más, dos en Sa Cabana, uno en Pla de na Tesa, uno en Pont d'Inca, dos en Son Ametler y uno en Sa Cabaneta, también tendrán un suelo nuevo. Las tres primeras novedades provienen de una ayuda del Consell Insular, y el resto, del Plan de Renovación de Parques Infantiles del Ayuntamiento de Marratxí.

Los tres nuevos parques, que darán salida a las demandas del municipio, forman parte de una subvención en especie del Consell Insular con un valor económico de 149.259,56 euros. En el caso de los nuevos suelos, se trata de una continuación de la inversión iniciada en noviembre del año pasado para mejorar las instalaciones infantiles, y que suma un total de 31.632,72 euros.

En algunos casos, la utilización continua e intensa de los parques infantiles por parte de los niños había dejado el suelo en unas condiciones no muy óptimas para jugar. Para paliarlo y garantizar la seguridad y el bienestar de los niños, el año pasado el Ayuntamiento comenzó a revisarlos y renovarlos. En palabras del regidor de Parques y Jardines, Juan Antonio Estarellas, "además de la inversión que hemos hecho en estos siete parques, hace muchos meses que estamos llevando a cabo una actuación de mantenimiento de los otros parques infantiles muy intensa, para que los niños de Marratxí puedan disfrutar de ellos durante muchos años".

Concretamente, las novedades se encuentran en los siguientes lugares:

C/ de l'Hort, en Caülls

C/ de Gabriel Maura, en la zona comercial de ses Cases Noves

C/ de Joan Capó, detrás del PAC de Montaña, en Son Ramonell

Los parques con un nuevo suelo están en los siguientes lugares:

C/ de Gómez Ulla, en Sa Cabana

Pl. de Bartomeu Riera, en Sa Cabana

C/ de Sitjar, en Es Pla na Tesa

Can Malvasia, en Es Pont d'Inca

C/ de la Higuera, en Son Ametler

El Parque de Son Ametler

C/ de Vistalegre, en Sa Cabaneta

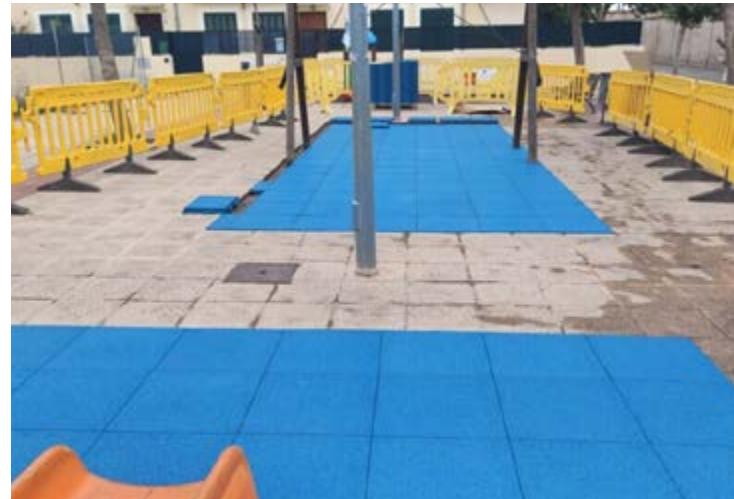

Abans i després del parc

de Can Sitjar

Antes y después del parque

de Can Sitjar

Desterrant tabús a cop d'informació

Silvestre del Río, policia tutor de Marratxí i formador a Educando Proteges, va oferir una conferència el dijous 16 de maig, al CIFP Son Llebre, per a la qual es varen esgotar les entrades. A «De les tauletes infantils al porno», es donaren pautes als pares i mares sobre com parlar als fills i filles menors de la perillositat de les tecnologies si se'n fa un ús inadequat o no vigilat.

«Els adults d'avui en dia no parlam de xarxes socials amb els nostres fills, quan realment passen un percentatge altíssim de temps davant la pantalla»

A l'exposició s'hi tractaren els riscs als quals s'enfronten els menors en el món digital: des de l'ús de tauletes infantils, passant per aplicacions, videojocs i xarxes socials, fins a arribar al consum de contingut pornogràfic i plataformes com *OnlyFans*, que els proxenetes ara utilitzen per captar menors que fan de models. La xerrada va donar pautes clares i concises als adults per protegir els seus fills en l'entorn digital.

Segons Del Río, fa falta parlar més sobre el tema i conèixer la realitat dels infants i adolescents. «Els adults d'avui en dia no parlam de tecnologia, xarxes socials, youtubers o

Instagramers amb els nostres fills, quan realment passen un percentatge altíssim de temps davant la pantalla. La meva crítica als adults és que és impossible convertir-nos en un referent per als nostres infants si no coneixem el seu món. El que intent és acostar el que els menors viuen de forma tan apassionada a aquests pares i mares que desconeixen què miren o com es relacionen, per després poder xerrar amb ells sabent del que parlen».

«En la xerrada no es parla només del porno, però sí que cal posar-hi l'accent perquè a Espanya els menors hi accedeixen a partir dels 8 anys», explica el comunicador. Aquesta xifra està extreta d'un estudi de la UIB amb el títol *La pornografia a les Illes Balears: accés i impacte sobre l'adolescència, dret internacional i nacional aplicable i solucions tecnològiques de control i bloqueig*, del doctor Lluís Ballester i Sandra Sedano. El treball ha tingut repercussió nacional i destaca que s'ha avançat l'edat de cerca de porno a les Balears. «Ara mateix està entre els 11 i els 13 anys», assegura Silvestre. Perquè, en una navegació per internet, «és el porno el que troba els nostres menors. Per exemple, en les pàgines de dalt i de baix d'un vídeo qualsevol, a les quals poden accedir fàcilment sense voler», conclou.

Silvestre del Río. CIFP
Son Llebre, 2024.

Desterrando tabús a golpe de información

Silvestre del Río, policía tutor y formador en Educando Proteges, ofreció una conferencia el jueves 16 de mayo, en el CIFP Son Llebre, que generó mucha expectación. En «De las tabletas infantiles al porno», se dieron pautas a los padres y madres sobre cómo hablar a los hijos e hijas menores de la peligrosidad de las tecnologías si se hace un uso inadecuado o no vigilado.

«Los adultos de hoy en día no hablamos de redes sociales con nuestros hijos, cuando realmente pasan un porcentaje altísimo de tiempo frente a la pantalla»

En la exposición se trataron los riesgos a los que se enfrentan los menores en el mundo digital: desde el uso de tabletas infantiles, pasando por aplicaciones, videojuegos y redes sociales, hasta llegar al consumo de contenido pornográfico y plataformas como *OnlyFans*, que los proxenetas ahora utilizan para captar menores que actúan como modelos. La charla dio pautas claras y concisas a los adultos para proteger a sus hijos en el entorno digital.

Según Del Río, hace falta hablar más sobre el tema y conocer la realidad de los niños y adolescentes. «Los adultos de hoy en día no hablamos de tecnología, redes sociales, youtubers o instagramers con nuestros hijos, cuando realmente pasan un

porcentaje altísimo de tiempo frente a la pantalla. Mi crítica a los adultos es que es imposible convertirnos en un referente para nuestros hijos si no conocemos su mundo. Lo que intento es acercar lo que los menores viven de forma tan apasionada a esos padres y madres que desconocen qué miran o cómo se relacionan, para después poder hablar con ellos sabiendo de qué hablan».

«En la charla no se habla solo del porno, pero sí que hay que poner el acento porque en España los menores acceden a partir de los 8 años», explica el comunicador. Esta cifra está extraída de un estudio de la UIB titulado *La pornografía en las Islas Baleares: acceso e impacto sobre la adolescencia, derecho internacional y nacional aplicable y soluciones tecnológicas de control y bloqueo*, del doctor Lluís Ballester y Sandra Sedano. El trabajo ha tenido repercusión nacional y destaca que se ha adelantado la edad de búsqueda de porno en las Baleares. «Ahora mismo está entre los 11 y los 13 años», asegura Silvestre. Porque, en una navegación por internet, «es el porno el que encuentra a nuestros menores. Por ejemplo, en las páginas de arriba y de abajo de un vídeo cualquiera, a las cuales pueden acceder fácilmente sin querer», concluye.

MOTOR RETRO MARRATXÍ

La 21a edició tendrà lloc el 25 i 26 de maig a La Verònica de Sant Marçal

La 21ª edición tendrá lugar el 25 y 26 de mayo en La Verónica de Sant Marçal

Vint-i-un anys de passió pels clàssics

Veintiún años de pasión por los clásicos

El 2024, la fira Motor Retro Marratxí ha comptat amb més de seixanta paradetes; set associacions de dins i fora de Marratxí, i assistents de Barcelona, Madrid, Valladolid, Alacant i el nord d'Andalusia que exposen i venen material. Es tracta d'un esdeveniment que acull durant dos dies milers de persones, estands de compravenda, exposicions de vehicles particulars i associacions que comparteixen l'afició pels clàssics i que dediquen hores i doblers incomptables a la seva passió. Una de les propostes més comentades i fotografiades d'aquesta edició ha estat l'exposició de *Porsche*, amb l'evolució dels diferents models de la marca, entre els quals destaca l'esportiu 356 de l'any 1954, un biplaça que va ser el primer automòbil de sèrie que va fabricar aquesta companyia.

Toni Bestard, secretari de l'associació Motos Històriques de Mallorca, organitzadora de l'esdeveniment, assegura que la fira és un referent en el sector en l'àmbit nacional i du el nom del municipi més enllà de les fronteres de l'illa. A la Península, Motor Retro «no és la fira de Mallorca, és la fira de Marratxí. N'estam orgullosos, perquè s'ha convertit en una de les fires importants d'aquest tipus a Espanya».

En 2024, la feria Motor Retro Marratxí ha contado con más de sesenta puestos; siete asociaciones locales y de fuera de Marratxí, y asistentes de Barcelona, Madrid, Valladolid, Alicante y el norte de Andalucía que exponen y venden material. Se trata de un evento que durante dos días acoge a miles de personas, con *stands* de compra-venta, exposiciones de vehículos particulares y asociaciones que comparten la afición por los clásicos y que dedican horas y dinero incalculables a su pasión. Una de las propuestas más comentadas y fotografiadas de esta edición ha sido la exposición de *Porsche*, con la evolución de los diferentes modelos de la marca, entre los que destaca el deportivo 356 del año 1954, un biplaza que fue el primer automóvil de serie que fabricó esta compañía.

Toni Bestard, secretario de la asociación Motos Históricas de Mallorca, organizadora del evento, asegura que la feria es un referente en el sector a nivel nacional y lleva el nombre del municipio más allá de las fronteras de la isla. En la Península, Motor Retro "no es la feria de Mallorca, es la feria de Marratxí. Estamos orgullosos, porque se ha convertido en una de las ferias importantes de este tipo en España".

Fira del Motor Retro,
Sant Marçal, 2023.

De mercadet a referent nacional

La Verònica de Sant Marçal és el punt de trobada des de les primeres edicions, que començaren a fer-se després de la fundació, per part d'un grup d'aficionats als vehicles antics fins a 1940, de l'associació Motos Antigues de Mallorca l'any 2000.

Arran de l'organització d'una primera volta a Mallorca amb aquest tipus de motos, varen decidir fer realitat la primera fira Motor Retro Marratxí, tres anys després de fundar el club. «Érem uns deu o dotze a la Verònica, cadascú amb els seus trastos per vendre. Va passar el cap de setmana i ens en vàrem tornar amb els trastos, però ja havíem fet alguna cosa». Segons ens conta Bestard, les primeres deu fires disposaven de 20 metres de carpa, que muntaven ells mateixos. «Gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Marratxí, perquè, si no, no hauríem arribat fins aquí. Hem anat creixent un any rere l'altre, un puntet més cada vegada fins a l'actualitat, en què ens han arribat a dir que és una de les millors fires d'Espanya».

Bestard aclareix que el germe de la idea ve de molt abans. I és que alguns dels actuals dirigents de Motos Antigues de Mallorca varen fundar, l'any 1989, l'associació Club de Motos Antigues Es Siurell, que continua activa a Marratxí. L'associació, fundada per Sebastià Ramis, arribà a tenir 200 socis. A hores d'ara, són una cinquantena i lluiten per engrescar les joves generacions a continuar formant part d'un dels clubs amb més història de Marratxí.

De mercadillo a referente nacional

La Verónica de Sant Marçal es el punto de encuentro desde las primeras ediciones, que comenzaron a realizarse después de la fundación, por parte de un grupo de aficionados a los vehículos antiguos hasta 1940, de la asociación Motos Antiguas de Mallorca, en el año 2000.

A raíz de la organización de una primera vuelta a Mallorca con este tipo de motos, decidieron hacer realidad la primera feria Motor Retro Marratxí, tres años después de fundar el club. "Éramos unos diez o doce en la Verónica, cada uno con sus trastos para vender. Pasó el fin de semana y nos volvimos con los trastos, pero ya habíamos hecho algo". Según nos cuenta Bestard, las primeras diez ferias disponían de 20 metros de carpas, que montaban ellos mismos. "Gracias a la colaboración del Ayuntamiento de Marratxí, porque, de lo contrario, no habríamos llegado hasta aquí. Hemos ido creciendo un año tras otro, un puntito más cada vez hasta la actualidad, en la que nos han llegado a decir que es una de las mejores ferias de España".

Bestard aclara que el germe de la idea viene de mucho antes. Y es que algunos de los actuales dirigentes de Motos Antiguas de Mallorca fundaron, en 1989, la asociación Club de Motos Antiguas Es Siurell, que continúa activa en Marratxí. La asociación, fundada por Sebastià Ramis, llegó a tener 200 socios. A día de hoy, son unos cincuenta y luchan por animar a las jóvenes generaciones a seguir formando parte de uno de los clubes con más historia de Marratxí.

Pedro López Garcies n'és un dels vocals des de fa més de 20 anys. Un dels seus objectius és mantenir un club «que fa tants d'anys que està en actiu» i donar a conèixer les voltes i sortides que fan. «Com més socis hi hagi, millor; no estam tancats. Molts d'antics socis varen passar als cotxes clàssics, i la fira ens serveix per retrobar-nos». Es Siurell té socis de Sa Pobla, Selva, Pollença i altres municipis. «Tenim un senyor d'Inca que ve amb la seva moto amb sidecar amb la seva dona. Té 90 anys», diu López.

I com ha passat de ser una petita fira a un referent no tan sols a l'illa? El boca-orella, diuen. «A les primeres edicions, la gent mirava, passava», i s'ha anat estenent «sense cap tipus de publicitat», assegura, complagut, Bestard. «Anàvem pels comerços, però no ens feia falta; era la gent la que ens ho demanava. L'afició és tan gran que des del mes de gener ja ens escriuen per saber la data de celebració. Tanta és l'expectació, que el dia abans d'inaugurar els més curiosos ja s'apropen a la carpa».

La ferralla d'uns, el tresor d'uns altres

El contingut de la fira és molt variat. Segons l'organització, «hi ha gent que repeteix cada any, però sempre hi ha gent nova». A Motor Retro Marratxí hi ve des del professional que es dedica al món del motor clàssic, «que normalment són els qui venen de la Península», fins a particulars que exposen o venen. «També hi ve gent d'aquí que ha arreplegat moltes de peces, o que ha tingut tallers i ve a vendre o canviar», afirmen. També hi ha associacions que venen a donar-se a conèixer i exposar. «Vist des de fora per una persona que no està ficada en aquest món, l'aficionat que cerca peces pot semblar que mira ferralla, perquè hi ha motos o cotxes rovellats, però les persones a qui ens agrada aquest món veim l'oportunitat d'aconseguir el cotxe que hauríem volgut tenir. No tan sols és vendre, és trobar aquella peça original que et falta per a la teva moto».

Pedro López Garcies es uno de los vocales desde hace más de 20 años. Uno de sus objetivos es mantener un club "que hace tantos años que está en activo" y dar a conocer las vueltas y salidas que hacen. "Cuantos más socios haya, mejor; no estamos cerrados. Muchos antiguos socios se pasaron a los coches clásicos, y la feria nos sirve para reencontrarnos". Es Siurell tiene socios de Sa Pobla, Selva, Pollença y otros municipios. "Tenemos un señor de Inca que viene con su moto con sidecar con su mujer. Tiene 90 años", dice López.

Y ¿cómo ha pasado de ser un pequeño mercadillo a un referente no solo en la isla? El boca a boca, dicen. "En las primeras ediciones, la gente miraba, pasaba", y se ha ido extendiendo "sin ningún tipo de publicidad", asegura, complacido, Bestard. "Íbamos por los comercios, pero no nos hacía falta; era la gente la que nos lo pedía. La afición es tan grande que desde el mes de enero ya nos escriben para saber la fecha de celebración. Tanta es la expectación, que el día antes de inaugurar los más curiosos ya se acercan a la carpa".

La chatarra de unos, el tesoro de otros

El contenido de la feria es muy variado. Según la organización, "hay gente que repite cada año, pero siempre hay gente nueva". En Motor Retro Marratxí viene desde el profesional que se dedica al mundo del motor clásico, "que normalmente son los que vienen de la Península", hasta particulares que exponen o venden. "También viene gente de aquí que ha recogido muchas piezas, o que ha tenido talleres y viene a vender o cambiar", afirman. También hay asociaciones que vienen a darse a conocer y exponer. "Visto desde fuera por una persona que no está metida en este mundo, el aficionado que busca piezas puede parecer que mira chatarra, porque hay motos o coches oxidados, pero las personas a las que nos gusta este mundo vemos la oportunidad de conseguir el coche que habríamos deseado tener. No solo es vender, es encontrar esa pieza original que te falta para tu moto".

Així ho ratifica el president de Veteran Cars, Sebastià Frau. «És importantíssim poder trobar la peça que ens fa falta. De vegades pareix ferralla per tirar, però a qualcú el fa molt content trobar-la». Veteran Cars és un dels clubs de Marratxí que hi participa des del començament. «La Motor Retro és molt important per a nosaltres, és un lloc en el qual ens veïm tots els aficionats als vehicles històrics i clàssics. Cada any muntam un estand. No venem res, ens donam a conèixer, i és perquè els socis comptin amb representació a la fira i ens visitin. Exposam dos cotxes dissabte i dos diumenge».

Veteran Cars és una fundació amb 60 socis que mensualment fa sortides i visites culturals amb els cotxes antics. Per a ells, obrir la fira del motor marratxiner fa més de vint anys «va ser una gran iniciativa. Perquè a Mallorca no teníem res sobre aquests temes, i si volíem trobar recanvis o peces havíem de sortir de l'illa i anar a les fires de la Península». Però, ara com ara, la situació ha canviat. «Ara resulta que els de la Península venen aquí i ens duen peces. És evident que és un referent. Record que, abans de la Retro, tots els marratxiners i pràcticament tots els de Balears anàvem a Sils, una fira molt important que es fa a Girona (Llotja de l'Automòbil i la Moto Antiga), i crec que ara la Retro no té res a envejar a altres fires. És tan important com la de Sils, si no més. La fira de Marratxí ha estat un èxit total».

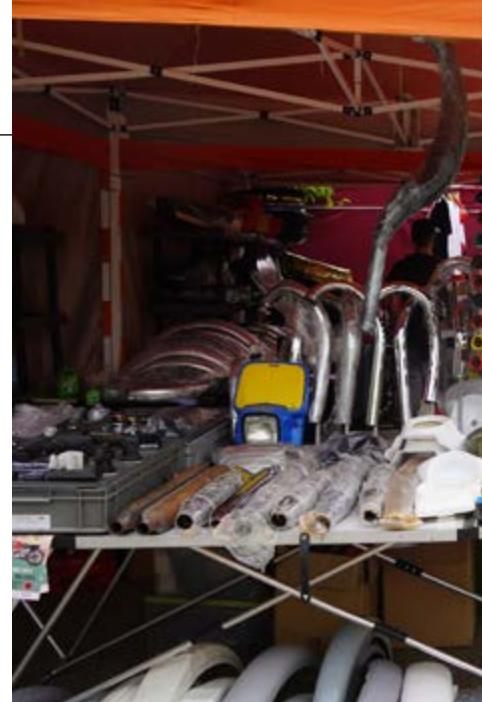
Pedro López, del Club de Motos Antiguas Es Siurell, ho corrobora: «Anàvem a Sils a cercar peces. Jo, per exemple, vaig haver d'anar a Madrid a comprar un manillar de Sanglas. Avui en dia, el trobaríem per aquí. Ve molta de gent de clubs de Menorca o de Catalunya per comprar peces, comerciants de renom de Scooter Clàssica, motos de camp; noms bastant importants del món del vehicle clàssic. És un orgull poderlos visitar (a Marratxí), perquè veus peces que tenen almanco vint anys, o que estan reconstruïdes perquè ja no es fabriquen i estan perfectes».

Así lo ratifica el presidente de Veteran Cars, Sebastià Frau. "Es importantísimo poder encontrar la pieza que nos hace falta. A veces parece chatarra para tirar, pero a algunos nos hace muy feliz encontrarla". Veteran Cars es uno de los clubes de Marratxí que participa desde el principio. "La Motor Retro es muy importante para nosotros, es un lugar en el que nos vemos todos los aficionados a los vehículos históricos y clásicos. Cada año montamos un stand. No vendemos nada, nos damos a conocer, y es para que los socios cuenten con representación en la feria y nos visiten. Exponemos dos coches el sábado y dos el domingo".

Veteran Cars es una fundación con 60 socios que mensualmente hace salidas y visitas culturales con los coches antiguos. Para ellos, abrir la feria del motor marratxiner hace más de veinte años "fue una gran iniciativa. Porque en Mallorca no teníamos nada sobre estos temas, y si queríamos encontrar repuestos o piezas teníamos que salir de la isla e ir a las ferias de la Península". Pero, ahora mismo, la situación ha cambiado. "Ahora resulta que los de la Península vienen aquí y nos traen piezas. Es evidente que es un referente. Recuerdo que, antes de la Retro, todos los de Marratxí y prácticamente todos los de Baleares íbamos a Sils, una feria muy importante que se hace en Girona (Llotja de l'Automòbil i la Moto Antiga), y creo que ahora la Retro no tiene nada que envidiar a otras ferias. Es tan importante como la de Sils, si no más. La feria de Marratxí ha sido un éxito total".

Pedro López, del Club de Motos Antiguas Es Siurell, lo corrobora: "íbamos a Sils a buscar piezas. Yo, por ejemplo, tuve que ir a Madrid a comprar un manillar de Sanglas. Hoy en día, lo encontraríamos por aquí. Viene mucha gente de clubes de Menorca o de Cataluña para comprar piezas, comerciantes de renombre de Scooter Clásica, motos de campo; nombres bastante importantes del mundo del vehículo clásico. Es un orgullo poder visitarlos (en Marratxí), porque ves piezas que tienen al menos veinte años, o que están reconstruidas porque ya no se fabrican y están perfectas".

Exposició de cotxes a la
Fira de Motor Retro,
Sant Marçal, 2023

Així com en els vehicles, en les fires s'inverteix molt de temps i doblers. «Per un carburador que ve d'Amèrica et demanen 800 euros, i sense aquesta peça la moto no funciona. No és un capricho per tenir la millor moto, la vols mantenir, i tal vegada passarà als teus nets. Tampoc no ho fas per negoci, perquè no podries treure'n mai els doblers invertits», assegura López. L'amor per les motos du persones com ell a dedicar cinc hores només a fer net el vehicle de dues rodes. «Si t'ha agafat la pluja, estàs tres hores fent neta la part de pintura i dues la de cromat, perquè fas net amb el pedacet i fregant els raconets, i això és perquè li tens estimació».

Una illa amb afició

Toni Bestard, de l'organització, assegura que, tot i ser una illa, a Mallorca hi ha molta d'afició al motor retro «i molt de material». A més, recorda que el primer vehicle que es va matricular a tot Espanya va ser un quadricicle de la marca Clement a Palma, el 31 d'octubre de 1900, segons consta als arxius de la Direcció General de Trànsit (DGT).

Així i tot, Jordi Bauzà, president del Club 2T Clàssicas Baleares, sí que admet que els aficionats illencs tenen limitacions a l'hora de poder trobar segons quines peces. «Quan varem fundar el club, varem decidir posar-li

Así como en los vehículos, en las ferias se invierte mucho tiempo y dinero. "Por un carburador que viene de América te piden 800 euros, y sin esta pieza la moto no funciona. No es un capricho por querer la mejor moto,quieres mantenerla, y tal vez pasará a tus nietos. Tampoco lo haces por negocio, porque nunca podrías recuperar el dinero invertido", asegura López. El amor por las motos lleva a personas como él a dedicar cinco horas solo a limpiar el vehículo de dos ruedas. "Si te ha cogido la lluvia, estás tres horas limpiando la parte de pintura y dos la de cromado, porque limpias con el pañito y frotando los rincones, y eso es porque le tienes cariño".

Una isla con afición

Toni Bestard, de la organización, asegura que, aunque sea una isla, en Mallorca hay mucha afición al motor retro "y mucho material". Además, recuerda que el primer vehículo que se matriculó en toda España fue un cuadriciclo de la marca Clement en Palma, el 31 de octubre de 1900, según consta en los archivos de la Dirección General de Tráfico (DGT).

Sin embargo, Jordi Bauzà, presidente del Club 2T Clásicas Baleares, sí admite que los aficionados isleños tienen limitaciones a la hora de poder encontrar ciertas piezas. "Cuando fundamos el club, decidimos ponerle Baleares para

Balears per fer pinya tots els illencs. Aquí estam limitats per aconseguir motos o recanvis, sempre hem de travessar el bassiot. I, si nosaltres tenim aquest problema, imagina't els d'Eivissa o Formentera».

Club 2T Clásicas Baleares és de les agrupacions més joves presents a la fira. Nascuda l'any 2017, aquesta associació amb seu a Pòrtol és coneguda per fer sortides i exposicions, com la de la plaça de Can Flor el passat Nadal, en què hi havia una gran varietat de models de dos temps: acolorides Vespa, de la desapareguda marca austriaca *Puch* o les cridaneres *Yamaha* esportives. «Un que les ha vist se sorprèn en trobar uns models encara fent voltes per Mallorca», assegura Bauzá.

Per a aquests apassionats de les motos dels anys vuitanta i noranta, com la Vespa Primavera, entre d'altres, la fira Motor Retro Marratxí «és un punt de trobada dins els clàssics. Hi trobes recanvis, motos que t'interessen. Exposen i venen venedors de la Península a qui pots comanar peces. És un cap de setmana entretingut».

Membres de l'Associació Motos Històriques de Mallorca asseguren que la Motor Retro «té un caire social molt gran. És l'excusa per ajuntar-se, veure altres cotxes i motos. Donam una oportunitat a la gent que és d'aquest món, a qui li agrada, però també a qui no l'ha vist». Els assistents fa temps que demanen que la fira, amb milers de visitants cada any, s'ampliï. «Ens han demanat que la fira es faci dos pics a l'any, però no és viable per la quantitat de gent que ve de fora i ha de dur el vehicle amb barca, amb el cost que això suposa. Si qualche associació més hi volgués col·laborar, sí que es podria plantejar», diu Bestard amb un somriure. Això sí, tot i créixer, es vol mantenir l'essència de les primeres edicions, «no volem que es perdi l'esperit de mercat», que va ser allà des del primer moment, quan eren una desena.

hacer piña todos los isleños. Aquí estamos limitados para conseguir motos o repuestos, siempre tenemos que cruzar el charco. Y, si nosotros tenemos este problema, imagínate los de Ibiza o Formentera».

Club 2T Clásicas Baleares es de las agrupaciones más jóvenes presentes en la feria. Nacida en el año 2017, esta asociación con sede en Pòrtol es conocida por hacer salidas y exposiciones, como la de la plaza de Can Flor la pasada Navidad, en la que había una gran variedad de modelos de dos tiempos: coloridas Vespa, de la desaparecida marca austriaca *Puch* o las llamativas *Yamaha* deportivas. "Uno que las ha visto se sorprende al encontrar algunos modelos aún dando vueltas por Mallorca", asegura Bauzá.

Para estos apasionados de las motos de los años ochenta y noventa, como la Vespa Primavera, entre otras, la feria Motor Retro Marratxí "es un punto de encuentro dentro de los clásicos. Encuentras repuestos, motos que te interesan. Exponen y venden vendedores de la Península a quienes puedes encargar piezas. Es un fin de semana entretenido".

Miembros de la Asociación Motos Históricas de Mallorca aseguran que la Motor Retro "tiene un carácter social muy grande. Es la excusa para reunirse, ver otros coches y motos. Damos una oportunidad a la gente que es de este mundo, a quien le gusta, pero también a quien no lo ha visto". Los asistentes hace tiempo que piden que la feria, con miles de visitantes cada año, se amplíe. "Nos han pedido que la feria se haga dos veces al año, pero no es viable por la cantidad de gente que viene de fuera y tiene que traer el vehículo en barco, con el coste que esto supone. Si alguna asociación más quisiera colaborar, sí se podría plantear", dice Bestard con una sonrisa. Eso sí, aunque crezca, se quiere mantener la esencia de las primeras ediciones, "no queremos que se pierda el espíritu de mercadillo", que estuvo allí desde el primer momento, cuando eran una decena.

Setmana Internacional dels Museus

MUSEU DEL FANG

PLACES LIMITADES

> TALLER DE FANG

Del dilluns 3 al dijous 6
De 17.30 a 20.30h

Del 3 al 8 de juny

> TALLER DE RAKÚ

Divendres 7 i dissabte 8
De 18 a 19.30 / De 19.30 a 21h

INSCRIPCIONS
museudelfang@marratxi.es

LES BIBLIOTEQUES RECOMANEN LAS BIBLIOTECAS RECOMIENDAN...

TOT EL QUE NO SIGUI MORIR-SE

Marc Sarrats. La Magrana

L'escriptor, un dels humoristes catalans més irreverents, presenta els seus respectes davant la mort i riu de la incomprensió, els ritus, les barreres emocionals, el dol i la seva mercantilització, i, en general, del sofriment davant l'últim misteri de l'existència. L'obra reflecteix deu relats entorn de la mort i d'un mateix tanatori: el comiat al primer punky del Poblenou, les tècniques d'un comercial funerari sense escrúpols, la mort d'una jove influenciadora o la recerca d'un anell que ha anat a parar al difunt equivocat.

El escritor, uno de los humoristas catalanes más irreverentes, presenta sus respetos ante la muerte y el río de la incomprensión, los ritos, las barreras emocionales, el duelo y su mercantilización, y, en general, del sufrimiento ante el último misterio de la existencia. La obra refleja diez relatos en torno a la muerte y un mismo tanatorio: la despedida al primer punky de Poblenou, las tácticas de un comercial funerario sin escrupulos, la muerte de una joven influenciadora o la búsqueda de un anillo que ha ido a parar al difunto equivocado.

LO QUE SABE LA SEÑORITA KIM

Cho Nam-joo. Alfaguara

Lo que sabe la señorita Kim esbossa un fresc feminista de Corea del Sud a través de la prosa magistral i afilada de Cho Nam-joo, a qui la crítica considera ja un referent de la lluita de les dones i la veu més important que ha sorgit a Àsia en els darrers anys. Les vuit protagonistes d'aquests relat tenen edats molt diferents, però totes s'enfronten a grans reptes: el machisme que les envolta cada dia, la família que les silencia, el medi laboral que les discrimina, algunes amistats inconsistentes o el pas del temps. Al fons de cadascuna d'aquestes històries es dibuixa la idea que qualsevol d'elles podria ser intercanviable per una altra.

Lo que sabe la señorita Kim esboza un fresco feminista de Corea del Sur a través de la prosa magistral y afilada de Cho Nam-joo, a quien la crítica considera ya un referente de la lucha de las mujeres y la mayor voz que ha surgido en Asia en los últimos años. Las ocho protagonistas de estos relatos tienen edades muy distintas, pero todas se enfrentan a grandes retos: el machismo que las rodea todos los días, la familia que las silencia, el medio laboral que las discrimina, algunas amistades inconsistentes o el paso del tiempo. En el fondo de cada una de estas historias se dibuja la idea de que cualquiera de ellas podría ser intercambiable por otra.

MOSTURITO

Daniel Ruiz. Tusquets Editores

Mosturito creix en un barri perifèric d'una ciutat andaluza. Fill d'un pare maltractador que compleix condemna, viu amb la Tata, la seva tieta, una dona adicta a l'alcohol que arrossegà el seu propi historial de desengaños. Fins ara, Mosturito ha viscut ancorat en aquest barri problemàtic, esquivant amb la seva colla peculiar els pinxos de la zona, que no perden ocasió de molestar el ní. No obstant això, una excursió fora dels dominis habituals el durà a conèixer un grup de joves que li descobriran un món nou, en el qual les famílies no passen pena per arribar a final de mes. Tot i això, començarà a experimentar amb la vida.

Mosturito crece en un barrio periférico de una ciudad andaluza. Hijo de un padre maltratador que cumple condena, vive con Tata, su tía, una mujer adicta al alcohol que arrastra su propio historial de desengaños. Hasta ahora, Mosturito ha vivido anclado en este barrio problemático, sorteando con su pandilla peculiar los pinchos de la zona, que no pierden ocasión de molestar al niño. Sin embargo, una excursión fuera de los dominios habituales le llevará a conocer un grupo de jóvenes que le descubrirán un mundo nuevo, en el que las familias no pasan penurias por llegar a fin de mes. Sin embargo, empezará a experimentar con la vida.

AINA

«La meva il·lusió era travessar l'Atlàctic en solitari [...] I així ho he fet»

«Mi ilusión era atravesar el Atlántico en solitario [...] Y así lo he hecho»

Regatista profesional Regatista profesional

Aina Bauzà (Es Pont d'Inca, 1994) ha fet de la mar la seva vida professional i personal. El que va començar com una petita aventura a vela lleugera per l'illa de Mallorca s'ha convertit en la seva passió i professió. Ara, ha establert el nou rècord transatlàctic de navegació en solitari amb un monobuc de vela fent la travessia entre Cadis i les Bahames en 30 dies, 22 hores i 34 minuts.

Aina Bauzà (Es Pont d'Inca, 1994) ha hecho del mar su vida profesional y personal. Lo que empezó como una pequeña aventura a vela ligera por la isla de Mallorca se ha convertido en su pasión y profesión. Ahora, ha establecido el nuevo récord transatlántico de navegación en solitario con un monocasco de vela haciendo la travesía entre Cádiz y Bahamas en 30 días, 22 horas y 34 minutos.

BAUZÀ

Què us va inspirar a emprendre aquest desafiament transatlàctic en solitari?

La meva il·lusió era travessar l'Atlàntic en solitari. Varem trobar aquest rècord, i va ser l'excusa perfecta per aconseguir el que jo volia... I així ho he fet.

Quan va començar el projecte?

Fins a la pandèmia, jo navegava a vela lleugera i feia unes regates que em permetien dormir a casa meva. Després de la COVID, em varen convidar a fer-ne una de més llarga, i va ser un descobriment. L'any següent, ja vaig començar el meu projecte amb l'objectiu de tenir el meu propi vaixell, que vaig aconseguir l'any 2022. Aquests darrers dos anys l'he estat preparant fent regates.

Volieu fer la travessia en 21 dies, al final varen ser 31 per les condicions meteorològiques. Com va ser la preparació física i mental per complir el repte?

Cal dir que les condicions han estat massa bones: no s'han romput peces del vaixell (riu). La preparació física suposa entrenar molt, i el projecte et prepara per a la part mental. Però una vegada que surts a la mar, ja no hi ha por. És el regal.

Quin equip i quins recursos us varen ser indispensables durant la travessia?

Tot l'equip que hi ha muntat a l'embarcació. Sobretot, la connexió per satèl·lit per poder connectar-me amb terra i poder consultar la meteorologia. A terra, tenia un meteoròleg que m'ajudava i em recomanava per on anar. El timó automàtic també és molt important, per a quan he de dormir.

Quins varen ser els més grans desafiaments que vareu haver d'afrontar?

Al final passa de tot. Són 31 dies de la teva vida en què vius en unes condicions completament diferents de les que estàs acostumat. El vaixell està buit per dedins. No té cabina, ni bany... L'aigua la dus en bidons per cuinar, i el menjar ja el tens mig preparat. I tampoc hi ha llit, utilitzes les veles. A partir dels 20 dies el meu cos començava a estar cansat. A més, durant els primers 16 dies no em vaig creuar amb ningú.

¿Qué te inspiró a emprender este desafío transatlántico en solitario?

Mi ilusión era atravesar el Atlántico en solitario. Encontramos ese récord, y fue la excusa perfecta para conseguir lo que yo quería... Y así lo he hecho.

¿Cuándo empezó el proyecto?

Hasta la pandemia, yo navegaba a vela ligera y hacía unas regatas que me permitían dormir en casa. Después de la COVID, me invitaron a hacer una más larga, y fue un descubrimiento. Al año siguiente, empecé mi proyecto con el objetivo de tener mi propio barco, que conseguí en 2022. Estos últimos dos años lo he estado preparando haciendo regatas.

Quería hacer la travesía en 21 días, al final fueron 31 por las condiciones meteorológicas. ¿Cómo fue la preparación física y mental para cumplir el reto?

Cabe decir que las condiciones han sido demasiado buenas: no se han roto piezas del barco (río). La preparación física supone entrenar mucho y el proyecto te prepara para la parte mental. Pero una vez que sales al mar, ya no hay miedo. Es el regalo.

¿Qué equipo y qué recursos te fueron indispensables durante la travesía?

Todo el equipo que ha montado en la embarcación. Sobre todo, la conexión por satélite para poder conectarme con el suelo y poder consultar la meteorología. En tierra, tenía un meteorólogo que me ayudaba y me recomendaba por dónde ir. El timón automático también es muy importante, para cuando debo dormir.

¿Cuáles fueron los mayores desafíos que tuviste que afrontar?

Al final ocurre de todo. Son 31 días de tu vida en los que vives en unas condiciones completamente distintas de las que estás acostumbrado. El barco está vacío por dentro. No tiene cabina, ni baño... El agua la llevas en bidones para cocinar, y la comida ya la tienes medio preparada. Y tampoco hay cama, utilizas las velas. A partir de los 20 días mi cuerpo empezaba a estar cansado. Además, en los primeros 16 días no me crucé con nadie.

«Per mi, tornar a Marratxí, és tornar a casa. M'he criat aquí i hi tenc tota la meva vida.»

“Para mí, volver a Marratxí es volver a casa. Me he criado aquí y tengo toda mi vida.”

Com va ser la vostra relació amb la mar durant aquest viatge? I l'experiència que més us va impressionar?

Molt bona, la veritat. Una vegada que surts, les preocupacions són mínimes: només pensava a sobreviure i que el vaixell fes via. Vaig veure molts de dofins, tortugues i balenes. De fet, vaig trobar una balena de la mida del meu vaixell. Era una cosa que sempre havia tingut en el cap i pensava que em faria molta d'il·lusió, però quan la vaig veure allà, tan a prop i tan gran, em vaig cagar de por, sincerament. Igualment, l'Atlàntic és molt dòcil, sempre hi ha vents agradables.

La mar us va tractar bé, però us vareu trobar molta de contaminació durant la travessia?

Segurament és el que més em va sorprendre. Trobava coses que no tenia gens de sentit que estiguessin enmig de l'Atlàntic. Peces, plàstics..., elements que havien surat milers de quilòmetres per arribar allà. És molt trist.

Teniu cap ritual o rutina que us ajudi a mantenir-vos centrada i motivada?

La veritat és que la vida fent aquest tipus de coses és una mica salvatge. No tens un horari, quan vas a dormir poses l'alarma cada trenta minuts, perquè pot arribar una tempesta a les 04:30 h. Per això, no pots tenir una rutina com a tal, has d'anar dia a dia.

Com a primera persona que ha completat aquesta travessia en solitari, ¿quin missatge esperau enviar a altres dones i joves?

A Espanya hi ha molt poques dones que practiquin aquesta modalitat, perquè, en general, no s'atreveixen a navegar en un vaixell en solitari. No perquè no estiguin preparades,

¿Cómo fue tu relación con el mar durante este viaje? ¿Y la experiencia que más te impresionó?

Muy buena, la verdad. Una vez que sales, las preocupaciones son mínimas: sólo pensaba en sobrevivir y que el barco hiciera camino. Vi muchos delfines, tortugas y ballenas. De hecho, encontré una ballena del tamaño de mi barco. Era algo que siempre había tenido en la cabeza y pensaba que me haría mucha ilusión, pero cuando la vi allí, tan cerca y tan grande, me cagué de miedo, sinceramente. Igualmente, el Atlántico es muy dócil, siempre hay agradables vientos.

El mar os trató bien, pero ¿os encontrasteis mucha contaminación durante la travesía?

Seguramente es lo que más me sorprendió. Encontraba cosas que no tenía sentido que estuvieran en medio del Atlántico. Piezas, plásticos..., elementos que habían flotado miles de kilómetros para llegar ahí. Es muy triste.

¿Tienes algún ritual o rutina que le ayude a mantenerse centrada y motivada?

Lo cierto es que la vida haciendo este tipo de cosas es algo salvaje. No tienes un horario, cuando vas a dormir pones la alarma cada treinta minutos, porque puede llegar una tormenta a las 04:30 h. Por eso, no puedes tener una rutina como tal, tienes que ir día a día.

Como primera persona que ha completado esta travesía en solitario, ¿qué mensaje esperan enviar a otras mujeres y jóvenes?

En España hay muy pocas mujeres que practican esta modalidad, porque, por lo general, no se atreven a navegar en un barco en solitario. No porque no estén preparadas, sino porque pienso que a las mujeres, en muchas ocasiones,

sinó perquè pens que a les dones, moltes vegades, ens costa molt creure en nosaltres mateixes. El missatge que envii és que hi creguin més. És una feina educacional i hem d'anar canviant amb el temps.

Com us vàreu sentir en establir un nou rècord transatlàntic de navegació a vela?

És una sensació genial. El rècord era arribar a les Bahames, que és la ruta establecida, ja que es on va arribar Colom. A més, va ser molt emocionant perquè els meus pares em varen venir a recollir. Era súper difícil, perquè no sabíem amb exactitud quin dia tocaria terra, i anar fins a aquella illa és molt complicat. Després ho aprofitarem i hi vàrem estar uns dies de relaxació.

Hi va haver moments en què vàreu pensar a rendir-vos? Com els vàreu superar?

Sí. De fet, va ser quan passava per les Canàries. Jo he estat molt de temps allà, i veia la terra, la reconeixia, i vaig pensar: ufl!, ara em queden molts de dies. En quin trull m'he ficat? Va ser en el moment en què vaig tenir més vertigen. Però després tot va anar rodat. El fet de poder fer videotelefonades per no estar totalment desconectada ajudava molt.

Quins aprenentatges clau treis de la experiència?

M'ha fet reflexionar molt sobre la vida: què fer i què no. Aprens molt, cada detall és una nova aventura. I coneixes moltes de persones.

Quins consells donaríeu a algú que vulgui seguir els vostres passos i aventurar-se en la navegació en solitari?

Que ho provi. Jo record quan n'Aina del passat deia: mai navegaré en solitari. I quan ho proves, veus realment les teves capacitats.

nos cuesta mucho creer en nosotras mismas. El mensaje que envío es que crean más. Es un trabajo educacional y debemos ir cambiando con el tiempo.

¿Cómo te sentiste al establecer un nuevo récord transatlántico de navegación a vela?

Es una sensación genial. El récord era llegar a Bahamas, que es la ruta establecida, ya que es donde llegó Colón. Además, fue muy emocionante porque mis padres vinieron a recogerme. Era súper difícil, porque no sabíamos con exactitud qué día iba a tocar tierra, y hasta esa isla es muy complicado. Después lo aprovechamos y estuvimos unos días de relajación.

¿Hubo momentos en los que pensaste en rendirte? ¿Cómo los superaste?

Sí. De hecho, fue cuando pasaba por Canarias. Yo he estado mucho tiempo allí, y veía la tierra, la reconocía, y pensé: ufl!, ahora me quedan muchos días. ¿En qué lío me he metido? Fue en el momento en que tuve más vértigo. Pero después todo fue rodado. El hecho de poder hacer videollamadas para no estar totalmente desconectada ayudaba mucho.

¿Qué aprendizajes clave sacas de la experiencia?

Me ha hecho reflexionar sobre la vida: qué hacer y qué no. Aprendes mucho, cada detalle es una nueva aventura. Y conoces a muchas personas.

¿Qué consejos darías a alguien que quiera seguir sus pasos y aventurarse en la navegación en solitario?

Que lo pruebe. Yo recuerdo cuando la Aina del pasado decía: nunca navegaré en solitario. Y cuando lo pruebas, ves realmente tus capacidades.

<

Aina Bauzá navegant en solitari

Després de veure tant de món, com és tornar a Marratxí?

Per mi, és tornar a casa. M'he criat aquí i hi tenc tota la meva vida. És un lloc segur on hi ha la família. A més de tenir uns dies de descans, d'estar a gust amb els teus.

Teniu planejat cap altre desafiament o travessia en el futur?

Vull tornar a navegar d'aquí a poc temps. Aquest estiu participaré en dues regates més. Estic esperant que arribi la meva vela, que ara és en un vaixell de càrrega, per tornar-la a preparar i perquè d'aquí a dos mesos estigui tot llest. A més, toca cercar més patrocinadors per arribar a tenir un vaixell més gros i complir més reptes.

Después de ver tanto mundo, ¿cómo es volver a Marratxí?

Para mí, es volver a casa. Me he criado aquí y tengo toda mi vida. Es un lugar seguro en el que está la familia. Además de tener unos días de descanso, estar a gusto con los tuyos.

¿Tienes planeado algún otro desafío o travesía en el futuro?

Quiero volver a navegar en breve. Este verano participaré en otras dos regatas. Estoy esperando a que llegue mi vela, que ahora está en un carguero, para volver a prepararla y para que dentro de dos meses esté todo listo. Además, toca buscar más patrocinadores para llegar a tener un barco mayor y cumplir más retos.

CARA A CARA

Com és el vostre dia a dia?

Normalment, a les set del matí ja estic desperta i no atur fins al vespre: faig unes 12 hores de feina diària.

El millor moment?

Jo crec que és quan me'n vaig a dormir. És com: ja s'ha acabat.

Un personatge que admireu.

Em venen al cap un parell de regatistes, però no sé qui triar. Et diria Elle MacArthur.

Un llibre.

Ei, petrell!, de Julio Villar; és de navegació, evidentment.

Una pel·lícula

Et diré la darrera que he vist, que va estar molt bé: *Nyad*. És una història de superació

¿Cómo es su día a día?

Normalmente, a las siete de la mañana ya estoy despierta y no paro hasta el anochecer: hago unas 12 horas de trabajo diario.

¿El mejor momento?

Yo creo que es cuando me acuesto. Es como: ya ha terminado.

Un personaje al que admira.

Me vienen a la cabeza un par de regatistas, pero no sé cuál elegir. Te diría Elle MacArthur.

Un libro.

Eh, petrel!, de Julio Villar; es de navegación, por supuesto.

Una película.

Te diré la última que he visto, que estuve muy bien: *Nyad*. Es una historia de superación.

FIRA EXIT

2022

El divendres 10 de maig, un total de 446 alumnes varen acudir al CIFP Son Llebre per conèixer quins camins formatius i laborals poden triar segons els seus interessos. A la segona Fira Èxit de Marratxí, dedicada a l'orientació laboral i organitzada per l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament, es varen programar xerrades sobre els diferents sectors impartides per professionals, a més de reunir estands d'empreses que donaven informació sobre les oportunitats laborals que ofereixen.

Els joves, els principals protagonistes de la jornada, trescaven per les parades i consultaven el programa d'actes amb curiositat. Alguns, com David Vidal, alumne d'Es Liceu, ja venia amb una idea fixa. «Tenc clar que vull ser informàtic. Ara estic cursant l'FP bàsic, i la meva intenció és fer el mitjà i el superior. Aquí esper escutar alguna xerrada que m'ajudi a acabar de decidir-me», explica.

D'altres, en entrar, no ho tenien tan clar. Javier Magan, de l'IES Son Rullan, hi veia un ventall d'opcions. «Com que no tenc gaire clar què estudiar, venc a veure quines possibilitats hi ha. I ara, després de la informació que m'han donat, he pensat que vull ser policia nacional», explicava. Laia Ibáñez, d'Es Liceu, també en va treure profit. Amb la idea d'estudiar el batxillerat artístic i continuar amb Protocol i Organització d'Esdeveniments a l'Escola de Turisme, afirmava que «aquestes fires són importants, perquè el món canvia i avança molt aviat, i necessitam tota la informació possible».

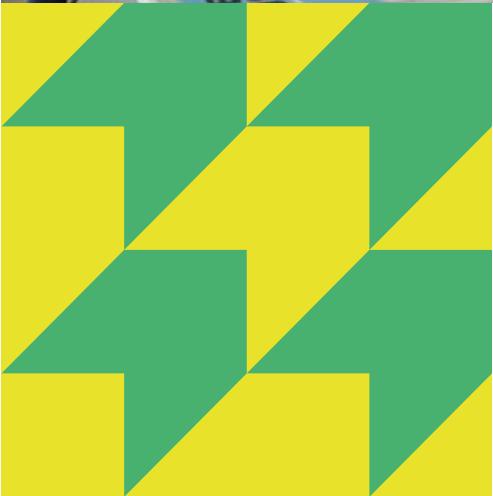
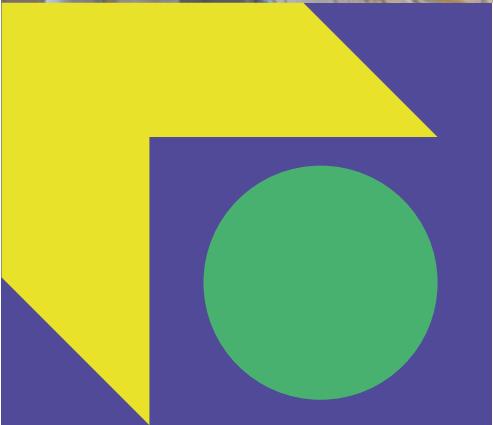
Més de 400 joves participen en la segona Fira Èxit d'orientació laboral

Júlia Garí, de l'IES Sant Marçal, va assistir a una de les xerrades que varen impartir els professionals. «Hem anat a una sobre psicologia, treball social i voluntariat, i ha estat genial», comentava. Sobretot perquè, deia, «volia fer psicologia, però crec que em decantaré per dret o ADE, així que m'he informat de les dues carreres».

El batle de Marratxí, Jaume Llompart, per la seva part, va assegurar que «estava molt orgullós d'aportar aquest granet d'arena i donar les eines els joves del municipi i de fora perquè puguin, de forma lliure i amb el màxim de coneixement possible, prendre una decisió tan important com és què volen estudiar i cap a on volen que vagi la seva vida».

La regidora de Joventut, Carlota Ariza, va parlar dels objectius. «Volem donar una empenta als joves, perquè comencin a tenir clar què els agrada, i perquè, encara que avui no ho tenguin clar, continuïn sempre cap endavant. Ells són el futur, i aquest tipus d'activitats són fonamentals per guiar-los una mica en el camí que vulguin seguir», va concloure.

La Fira Èxit va ser possible gràcies a la participació de diferents empreses i entitats, com l'Àrea d'Ocupació, Formació i Treball de l'Ajuntament, SOIB - Jove, Formació Professional IES Marratxí, Es Liceu, entre d'altres.

Más de 400 jóvenes participan en la segunda Fira Èxit, una jornada de orientación laboral

El viernes 10 de mayo, un total de 446 alumnos acudieron al CIFP Son Llebre para conocer qué caminos formativos y laborales pueden elegir según sus intereses. En la segunda Fira Èxit de Marratxí, dedicada a la orientación laboral y organizada por el Área de Juventud del Ayuntamiento, se programaron charlas sobre los diferentes sectores impartidas por profesionales, además de reunir stands de empresas que daban información sobre las oportunidades laborales que ofrecen.

Los jóvenes, los principales protagonistas de la jornada, cruzaban por los stands y consultaban el programa de actos con curiosidad. Algunos, como David Vidal, alumno de Es Liceu, ya venían con una idea fija. «Tengo claro que quiero ser informático. Ahora estoy cursando la FP básico, y mi intención es hacer el medio y el superior. Aquí espero escuchar alguna charla que me ayude a acabar de decidirme», explica.

Otros, al entrar, no lo tenían tan claro. Javier Magan, del IES Son Rullan, veía un abanico de opciones. «Como no tengo muy claro qué estudiar, vengo a ver qué posibilidades existen. Y ahora, después de la información que me han dado, he pensado que quiero ser policía nacional», explicaba. Laia Ibáñez, de Es Liceu, también sacó provecho. Con la idea de estudiar el bachillerato artístico y continuar con Protocolo y Organización de Eventos en la Escuela de Turismo, afirmaba que "estas ferias son importantes, porque el mundo cambia y avanza muy pronto, y necesitamos toda la información posible".

Júlia Garí, del IES Sant Marçal, asistió a una de las charlas que impartieron los profesionales. "Hemos ido a una sobre psicología, trabajo social y voluntariado, y ha sido genial", comentaba. Sobre todo porque, decía, «quería hacer psicología, pero creo que voy a decantarme por derecho o ADE, así que me he informado de las dos carreras».

El alcalde de Marratxí, Jaume Llompart, por su parte, aseguró que «estaba muy orgulloso de dar las herramientas a los jóvenes del municipio y de fuera para que puedan, de forma libre y con el máximo de conocimiento posible, tomar una decisión tan importante como es qué quieren estudiar y hacia dónde quieren que vaya su vida».

La regidora de Juventud, Carlota Ariza, habló de sus objetivos. «Queremos dar un empujón a los jóvenes, para que empiecen a tener claro qué les gusta, y para que, aunque hoy no lo tengan claro, sigan siempre hacia delante. Ellos son el futuro, y este tipo de actividades son fundamentales para guiarles un poco en el camino que deseen seguir», concluyó.

La Fira Èxit fue posible gracias a la participación de diferentes empresas y entidades, como el Área de Empleo, Formación y Trabajo del Ayuntamiento, SOIB-Jove, Formación Profesional IES Marratxí, Es Liceu, entre otros.

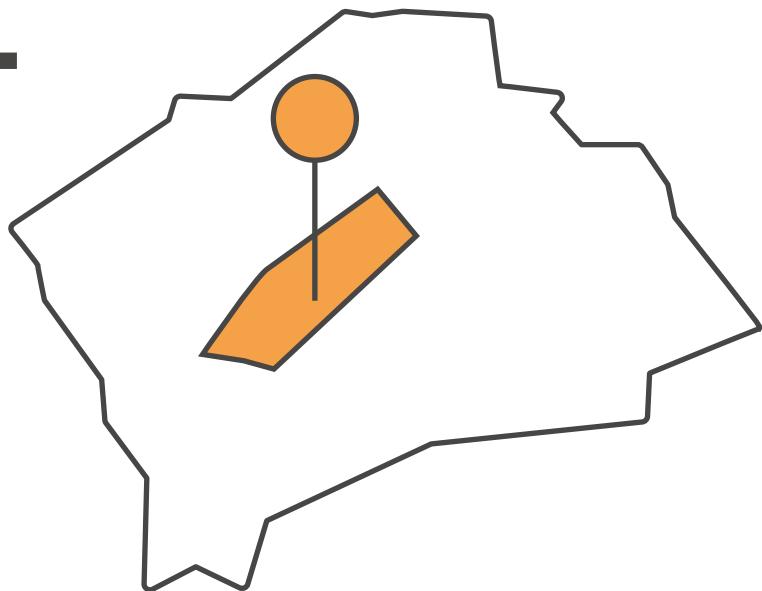
PAM A PAM: ES FIGUERAL

DESTACA

L'església, el pont i l'estació de tren
L'església, el pont i l'estació de tren

 1.324
HABITANTS

 1.280.000 M²

La seva història

La història d'aquest nucli de Marratxí està profundament connectada amb la família Cotoner, propietaris d'Es Caülls, una de les possessions més significatives i grans de Mallorca. Aquesta finca, travessada per l'autopista d'Inca, està envoltada per urbanitzacions modernes que han sorgit de la seva pròpia segregació, com és el cas de Can Farineta i es Figueral, començades en la dècada de 1960.

La toponímia del nucli urbà està marcada pel llegat de la realesa i l'aristocràcia. Així ho reflecteixen els noms dels carrers. El principal, Marquès de Mondéjar, i d'altres, Marquesos d'Ariany i Comte de Tendilla, han estat anomenats en honor de Nicolau Cotoner i Cotoner; d'altres, com el carrer dels Germans Morell Cotoner, Alfons XII, Carles V, Felip II i Prínceps d'Astúries, en honor d'altres personatges. Destacat militar i aristòcrata, el marquès va fer diverses gestions a favor del municipi, la qual cosa va implicar que el nomenassin fill adoptiu de Marratxí. El carrer és un reconeixement que simbolitza l'estreta connexió històrica amb qui va ser cap de la Casa de Sa Majestat el Rei Joan Carles I de 1975 a 1990.

Què hi trobareu?

Església del Figueral. És un petit temple que manté un aire tradicional malgrat les renovacions que s'hi han duït a terme. És un lloc de trobada per a la comunitat local, amb misses dominicals que atreuen nombrosos fidels i visitants.

Estació de tren de Marratxí. La històrica estació de tren des Figueral, coneguda com a estació de Marratxí, va ser inaugurada el 1875 i continua sent un punt clau de la línia Palma-Manacor. També hi ha el Club Ferroviari Vaporista de Mallorca i el parc de trens.

Su historia

La historia de este núcleo de Marratxí está profundamente conectada con la familia Cotoner, propietarios de Es Caülls, una de las posesiones más significativas y grandes de Mallorca. Esta finca, atravesada por la autopista de Inca, está rodeada por urbanizaciones modernas que han surgido de su propia segregación, como es el caso de Can Farineta y Es Figueral, comenzadas en la década de 1960.

La toponimia del núcleo urbano está marcada por el legado de la realeza y la aristocracia. Así lo reflejan los nombres de las calles. La principal, Marqués de Mondéjar, y otras, Marquesos d'Ariany y Comte de Tendilla, han sido nombradas en honor de Nicolau Cotoner i Cotoner; otras, como la calle dels Germans Morell Cotoner, Alfons XII, Carles V, Felip II y Príncipes d'Asturias, en honor de otros personajes. Destacado militar y aristócrata, el marqués realizó diversas gestiones a favor del municipio, lo que implicó que lo nombraran hijo adoptivo de Marratxí. La calle es un reconocimiento que simboliza la estrecha conexión histórica con quien fue jefe de la Casa de Su Majestad el Rey Juan Carlos I de 1975 a 1990.

¿Qué encontrarás?

Iglesia del Figueral. Es un pequeño templo que mantiene un aire tradicional a pesar de las renovaciones que se han llevado a cabo. Es un lugar de encuentro para la comunidad local, con misas dominicales que atraen a numerosos fieles y visitantes.

Estación de tren de Marratxí. La histórica estación de tren de Es Figueral, conocida como estación de Marratxí, fue inaugurada en 1875 y continúa siendo un punto clave de la línea Palma-Manacor. También alberga el Club Ferroviario Vaporista de Mallorca y el parque de trenes.

Pont des Caülls. Construït al segle XIX amb blocs de marès, va ser reconstruït per millorar la comunicació entre les finques Es Caülls i Son Sales. Adornat amb escuts de les famílies Verí i Sales, és un testimoni de la rica herència de la zona i està catalogat com a element d'interès artístic i patrimonial.

Torrent de Coanegra. Comença al salt des Freu i s'estén fins as Pont d'Inca. Ofereix un entorn natural de gran valor paisatgístic. La flora del lloc inclou espècies endèmiques, com la ginesta i el rotaboc, i la fauna, que és variada, inclou la fagina i la serp d'aigua.

Es Figueral-Can Farineta ofereix àrees recreatives, un berenador i dos parcs infantils, a més de la pista d'handbol i futbol, a la zona verda de la plaça dels Marquesos d'Ariany. L'Associació de Veïns Boreal organitza esdeveniments en el seu local social, on també té lloc la popular Friki Fest al mes de maig, mentre que l'Associació de Persones Majors Es Siurell ofereix activitats per a la tercera edat.

Puente de Es Caülls. Construido en el siglo XIX con bloques de marés, fue reconstruido para mejorar la comunicación entre las fincas Es Caülls y Son Sales. Adornado con escudos de las familias Verí y Sales, es un testimonio de la rica herencia de la zona y está catalogado como elemento de interés artístico y patrimonial.

Torrent de Coanegra. Comienza en el Salt des Freu y se extiende hasta el Pont d'Inca. Ofrece un entorno natural de gran valor paisajístico. La flora del lugar incluye especies endémicas, como la ginesta y el rotaboc, y la fauna, que es variada, incluye la fagina y la serpiente de agua.

Es Figueral-Can Farineta ofrece áreas recreativas, un merendero y dos parques infantiles, además de la pista de balonmano y fútbol, en la zona verde de la plaza de los Marquesos d'Ariany. La Asociación de Vecinos Boreal organiza eventos en su local social, donde también se celebra la popular Friki Fest en el mes de mayo, mientras que la Asociación de Personas Mayores Es Siurell ofrece actividades para la tercera edad.

ELS VEÏNATS OPINEN...

Què us agrada més de viure aquí?

- » El Tren de Palma Inca.
- » Els accessos amb cotxe des de moltes carreteres i la facilitat d'aparcament.
- » La tranquil·litat de la zona i els veïns de tota la vida.
- » La implicació de l'AAVV en festes, foguerons, reis i altres esdeveniments populars.
- » La zona esportiva on els infants del barri han jugat sempre.

Què canviarieu d 'Es Figueral perquè fos millor?

- » Llevaria les antenes de telecomunicacions del Polígon i mai posaria Parcs Fotovoltaics a prop.
- » Duria els accessos de la nova gran superficie fora del nucli urbà.
- » Tancaria els accessos al nucli per evitar que els veïns forans hi deixin el fems.
- » A la zona verda de Can Barrera i Princeps d'Asturias, hi sembraria arbres grossos i hi installaria taules per a pícnic; a més, la comunicaria amb la zona verda de l'altra banda de les vies del tren.

**Enquesta
anònima a
l'AAVV Boreal**

**Encuesta
anónima a la
AAVV Boreal**

LOS VECINOS OPINAN...

¿Qué os gusta más de vivir aquí?

- » El Tren de Palma Inca.
- » Los accesos en coche desde muchas carreteras y la facilidad de aparcamiento.
- » La tranquilidad de la zona y los vecinos de toda la vida.
- » La implicación de las asociaciones de vecinos en fiestas, foguerones, reyes y otros eventos populares.
- » La zona deportiva donde los niños del barrio siempre han jugado.

¿Qué cambiaríais de Es Figueral para que fuera mejor?

- » Quitar las antenas de telecomunicaciones del polígono y nunca poner parques fotovoltaicos cerca.
- » Llevar los accesos de la nueva gran superficie fuera del núcleo urbano.
- » Cerrar los accesos al núcleo para evitar que los vecinos de fuera dejen la basura.
- » En la zona verde de Can Barrera y Prínceps d'Asturias, plantaría árboles grandes e instalaría mesas para picnic; además, la comunicaría con la zona verde del otro lado de las vías del tren.

CLUB VOLEIBOL PÒRTOL

Quan va néixer el Club Voleibol Pòrtol?

Va néixer el 1993, amb un equip juvenil femení, i, a poc a poc, es va aconseguir un bon planter. El 2001, varem ascendir a la Superlliga, en la qual ens mantinguérem fins a la temporada 2010-11, en què varem haver de renunciar a la permanència per qüestions econòmiques. Cada any hem participat al Campionat d'Espanya, tant de pista com de vòlei platja, amb diferents categories del club. Hem crescut any rere any fins a tenir, aquesta temporada, 28 equips i 50 persones a l'equip tècnic.

Quantes de persones conformen la junta directiva?

Actualment, som cinc.

Quants de jugadors i jugadores hi ha avui en el club?

Més de 400.

Quins són els valors o principis que reflecteix el club?

Respecte, companyonia, disciplina, responsabilitat, compromís i amistat, entre d'altres.

Quins són els mèrits obtinguts més destacats?

A banda dels que ha aconseguit l'equip de Superlliga, entre els quals hi ha el Campionat de Lliga, la Supercopa i la Copa del Rei, destaquen els que han aconseguit els nostres alevins, que han estat dues vegades campions d'Espanya. L'equip de vòlei platja, categoria sub-19, també ha obtingut molt bons resultats.

Quins són els objectius del club?

Continuar formant el nostre planter i tenir un equip referent, tant masculí com femení. Aquesta pròxima temporada volem ascendir a la Superlliga 2 amb l'equip masculí i a Primera Nacional amb el femení.

Sou un dels clubs més actius del municipi, què us motiva?

El fet de veure la projecció dels nostres jugadors i jugadores, la seva il·lusió i les seves ganes de venir a entrenar. Unes ganes que també comparteix el cos tècnic: són entrenadors i entrenadores il·lusionats amb el projecte del club.

Com veis en un futur el club en relació amb el seus participants i el planter?

Crec que aconseguirem el nostre objectiu: continuar formant un bon planter, tant masculí com femení, i que els seus referents estiguin a la màxima categoria. El problema que tenim actualment és que hem de reduir equips, perquè no tenim prou espai per poder continuar creixent. És molt trist haver de dir als esportistes que no podran formar part d'un equip perquè no hi ha espai.

¿Cuándo nació el Club Voleibol Pòrtol?

Nació en 1993, con un equipo juvenil femenino, y, poco a poco, se logró un buen plantel. En 2001, ascendimos a la Superliga, en la que nos mantuvimos hasta la temporada 2010-11, en la que tuvimos que renunciar a la permanencia por cuestiones económicas. Cada año hemos participado en el Campeonato de España, tanto de pista como de voley playa, con distintas categorías del club. Hemos crecido año tras año hasta tener esta temporada 28 equipos y 50 personas en el equipo técnico.

¿Cuántas personas conforman la junta directiva?

Actualmente, somos cinco.

¿Cuántos jugadores y jugadoras hay hoy en el club?

Más de 400.

¿Cuáles son los valores o principios que refleja el club?

Respeto, compañerismo, disciplina, responsabilidad, compromiso y amistad, entre otros.

¿Cuáles son los méritos obtenidos más destacados?

A parte de los que ha conseguido el equipo de Superliga, entre ellos el Campeonato de Liga, la Supercopa y la Copa del Rey, destacan los que han conseguido nuestros

alevines, que han sido dos veces campeones de España. El equipo de voley playa, categoría sub-19, también ha obtenido muy buenos resultados.

¿Cuáles son los objetivos del club?

Continuar formando nuestro plantel y tener un equipo referente, tanto masculino como femenino. Esta próxima temporada queremos ascender a la Superliga 2 con el equipo masculino y en Primera Nacional con el femenino.

Sois uno de los clubes más activos del municipio, ¿qué os motiva?

Ver la proyección de nuestros jugadores y jugadoras, su ilusión y sus ganas de venir a entrenar. Unas ganas que comparte también el cuerpo técnico: son entrenadores y entrenadoras ilusionados con el proyecto del club.

¿Cómo veis en un futuro el club en relación con sus participantes y la cantera?

Creo que conseguiremos nuestro objetivo: seguir formando un buen plantel, tanto masculino como femenino, y que sus referentes estén en la máxima categoría. El problema que tenemos actualmente es que debemos reducir equipos, porque no tenemos suficiente espacio para poder seguir creciendo. Es muy triste tener que decirle a los deportistas que no podrán formar parte de un equipo porque no hay espacio.

Club Voleibol Pòrtol,
Poliesportiu Blanquerna, 2023

ASSOCIACIÓ MESTRESSES DE CASA DE SA CABANETA

Camí d'Olesa, 94
Sa Cabaneta

Associació de Mestresses
de Casa de sa Cabaneta

639 73 27 43
mestressescabaneta@gmail.com

Quin és el nom de l'associació?

Associació de Mestresses de Casa de Sa Cabaneta.

Quan va sorgir?

Fa 32 anys, el mes de juny de 1992.

Quantes sou?

En aquests moments som 295 sòcies.

Quin és el vostre propòsit?

Generar un benefici social, cooperar i ajudar-nos mútuament. A més, intentam satisfer les necessitats de persones desfavorides i fomentar la participació ciutadana en el dia a dia de la nostra comunitat.

Quines activitats de les que duis terme destacaus?

La xocolatada de la Rua de Marratxí i l'exposició a les festes de Sant Marçal. També participam en les activitats que ens proposa l'Ajuntament. A hores d'ara, són onze: mobilitat, ioga, taitxí, pilates, pintura, zumba, gimnàstica, macramé, costura, ball de bot, ball en línia i ball de saló. Un cop al mes, feim un sopar de socis per a unes 80 persones, amb molt bona acollida. A més, organitzam el sopar a la fresca a l'estiu, i sortides culturals i tallers de cuina els dissabtes al matí. Un cop l'any preparam un viatge i un cap de setmana en un hotel.

Projectes futurs:

Volem posar en marxa classes de defensa personal, i, per a la temporada que ve, excursions familiars de senderisme. També tenim pensat organitzar un recorregut pel Camí de Cavalls, a Menorca.

Nombre de la asociación

Associació de Mestresses de Casa de Sa Cabaneta.

¿Cuándo surgió?

Hace 32 años, el mes de junio de 1992.

¿Cuántas sois?

En estos momentos somos 295 socias.

¿Cuál es vuestro propósito?

Generar un beneficio social, cooperar y ayudarnos mutuamente. Además, intentamos satisfacer las necesidades de personas desfavorecidas y fomentar la participación ciudadana en el día a día de nuestra comunidad.

¿Qué iniciativas destacáis?

La chocolatada de la Rúa de Marratxí y la exposición en las fiestas de Sant Marçal. También participamos en las actividades que nos propone el Ayuntamiento. En la actualidad, son once: movilidad, yoga, tai chi, pilates, pintura, zumba, gimnasia, macramé, costura, ball de bot, ball en línea y baile de salón. Una vez al mes, celebramos una cena de socios para unas 80 personas, con muy buena acogida. Además, organizamos el El sopar a la fresca en verano, y salidas culturales y talleres de cocina los sábados por la mañana. Una vez al año, montamos un viaje al año y un fin de semana de hotel

Proyectos futuros

Queremos poner en marcha clases de defensa personal, y, para la próxima temporada, excusiones familiares de senderismo. Y tenemos en mente organizar un recorrido por el Camí de Cavalls en Menorca.

**Activitats organitzades per l'associació a Sa Cabaneta
Actividades organizadas por la asociación en Sa Cabaneta**

Marratxí

PISCINES MUNICIPALS 2024

INSCRIPCIONS
27 de maig

OBERTURA
14 de juny

Més INFORMACIÓ:

piscines.marratxi.es

Ajuntament
de Marratxí